

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžo/173/2015
Identifikačné číslo spisu: 2014200328
Dátum vydania rozhodnutia: 14.12.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:2014200328.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Soni Langovej v právnej veci žalobcu: MVDr. T. U., bytom W., zastúpený advokátom, Mgr. Martinom Paškalom, so sídlom Záhradnícka 27, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Trnava, odbor opravných prostriedkov, Vájanského 2, Trnava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-TT-OOP1-2014/00073 zo dňa 18.02.2014, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/77/2014-31 zo dňa 26. marca 2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/77/2014-31 zo dňa 26. marca 2015 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 14S/77/2014-31 zo dňa 26. marca 2015 zrušil rozhodnutie žalovaného č. OU-TT-OOP1-2014/00073 zo dňa 18.02.2014 podľa § 250j ods. 2 písm. d) a e) O.s.p., ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie Obvodného úradu Senica č. ObU-SE-OVVS-A-2/2013/03165/P-452/13-T zo dňa 16.09.2013, vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a rozhodol o náhrade trov konania.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že prvostupňovým rozhodnutím zo dňa 16.09.2013, bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. b) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o priestupkoch) na tom skutkovom základe, že dňa 05.06.2013 v čase asi o 12:00 hod. v obci L., pred rodinným domom č. XXX, vulgárne nadával a vyhrážal sa T. Q. slovami "ty hajzel zabijem ťa", vulgárne nadával J. Q. slovami "ty si kurva a ešte ti pridám ty stará rapavá kurva". Následne, dňa 05.06.2013 v

obci L., na dvore rodinného domu č. XX fyzicky napadol T. Q. tak, že ho jednou rukou chytil za tričko pod krkom a kmásal ním, pričom mu vulgárne nadával a po skončení incidentu jemu aj J. Y. ukázal hanlivé gesto pričom sa pravou rukou chytil za prirodzenie. Za uvedený priestupok mu bola uložená pokuta vo výške 40 euro.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia súd zistil, že správne orgány sa uspokojili len s tvrdeniami poškodených pri ustálení viny žalobcu, nezaoberali sa obranou žalobcu v tom smere, že poškodený T. Q. sa mal na neho zahnať sekerou. Žalobca vo výpovedi tvrdil, že práve poškodený držal v čase incidentu v ruke sekeru, ktorou sa na neho zahnal a on rukou daný útok odrazil. Poškodený nepopieral, že by v čase incidentu držal sekeru v ruke, poprel však, že by žalobcu sekerou akýmkoľvek spôsobom ohrozoval. Zároveň svedkyňa J. Q. tvrdila, že T. Q. zdvihol ruku so sekerou.

Táto časť incidentu nebola podľa názoru prvostupňového súdu dostatočne preverená, svedkovia neboli dostatočne vypočutí k obrane žalobcu a nebolo objasnené, či zdvihnutie ruky so sekerou malo byť prejavom útoku alebo obrany. Nebolo zisťované, či táto skutočnosť mohla vyvolať u žalobcu dôvodnú obavu, že T. Q. mieni na neho so sekerou zaútočiť. Správne orgány sa uspokojili len s výpoveďou poškodených bez skúmania okolností, ktoré incidentu predchádzali.

Súd zároveň zistil, že zo strany žalovaného došlo k vážnemu procesnému pochybeniu spočívajúcim na antedatovaní vydaného rozhodnutia.

II.

V zákonom určenej lehote podal žalovaný odvolanie voči rozsudku Krajského súdu v Trnave a žiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby ho v celom rozsahu zrušil a vrátil krajskému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Uviedol, že krajský súd sa stotožnil s názorom žalobcu a vytrhol z kontextu a výpovedí svedkov iba časti, pričom neprihliadol na všetky okolnosti a skutočnosti prípadu komplexne.

Svedkyňa jasne uviedla, že to bol práve žalobca, ktorý ako prvý fyzicky napadol T. Q., ktorý až následne zdvihol sekeru, ktorú mal v ruke už v čase, keď k nemu žalobca pristúpil. Samotný žalobca uviedol, že už v čase, keď prichádzal na dvor jeho svokry, videl stáť pri drevenom prístrešku T. Q. s pani Q., ktorý v pravej ruke držal sekeru. Z uvedeného je zrejmé, že sám žalobca išiel za svedkom dobrovoľne a nie je logický záver, že by v ňom T. Q. vzbudil obavu o život alebo zdravie.

Žalovaný uviedol, že vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu, tento hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Súd mal k dispozícii kompletný spisový materiál, ako aj výpovede účastníkov incidentu a napriek tomu v odôvodnení rozsudku vyjadril, že malo byť zisťované, či sekera v rukách svedka mohla vyvolať u žalobcu dôvodnú obavu, že tento mieni na žalobcu so sekerou zaútočiť. Sám žalobca svojím konaním potvrdil, že sekera v rukách svedka u neho nevyvolala dôvodnú obavu z útoku, keďže sám bez cudzieho podnetu išiel za T. Q.. Správne orgány sa zodpovedne zaoberali aj tou skutočnosťou, či zo strany žalobcu nemohlo prísť k nutnej obrane, avšak je dostatočne preukázané, že zo strany žalobcu neboli splnené podmienky nutnej obrany, keď ako prvý fyzicky napadol poškodeného a šiel za ním i napriek tomu, že videl sekeru v jeho rukách.

V decembri 2013 bol spis postúpený na odvolacie konanie žalovanému, o čom bol žalobca riadne informovaný. Tesne pred uplynutím lehoty na rozhodnutie v odvolacom konaní žalobca splnomocnil na svoje zastúpenie advokáta. V rámci procesu vypracovania rozhodnutia odvolací orgán akceptoval požiadavku právneho zástupcu žalobcu a umožnil mu nahliadnuť do spisového materiálu. Právny zástupca v čase nahliadania do spisu musel vedieť, že odvolaciemu orgánu plynie lehota na vybavenie veci a aj napriek tomu neuviedol svoj zámer, doplniť odvolanie, čo potvrdzuje ním podpísaný úradný záznam. Ak by právny zástupca informoval odvolací orgán o úmysle doplniť odvolanie, odvolací orgán

by požiadal o predĺženie lehoty, keďže rozhodnutie bolo v danom čase vypracované avšak nemalo ešte právne účinky. Právny zástupca žalobcu doplnil odvolanie podaním doručeným dňa 03.03.2015. Podľa žalovaného sa jednalo o účelové konanie. Dňa 18.02.2014 bolo vypracované napadnuté rozhodnutie formou konceptu, ktorý bol daný na podpis vedúcemu odboru opravných prostriedkov na kontrolu, usmernenie a podpis. Na základe pokynu nadriadeného sa mohlo rozhodnutie obsahovo zmeniť, nebol súčasťou predloženého spisového materiálu, nebol opatrený pečiatkou a podpisom vedúceho odboru, predstavoval len návrh konečného znenia rozhodnutia.

Dátum vyhotovenia rozhodnutia je reálny, nedošlo k antedatovaniu rozhodnutia, tak ako to tvrdí právny zástupca žalobcu. Dátum rozhodnutia je len formálnou náležitosťou bez vplyvu na jeho zákonnosť. Rozhodnutie bolo riadne doručené účastníkovi konania a datovaním nedošlo k ukráteniu práv žalobcu. Rozhodným pre podanie opravných prostriedkov je dátum doručenia rozhodnutia a nie dátum jeho vydania.

Žalovaný má za to, že sa jedná o zrejmu nesprávnosť v písaní, kedy mal žalovaný zmeniť dátum vydania rozhodnutia, avšak skutočnosť, že k tejto zmene nedošlo a na rozhodnutí uviedol dátum 18.02.2014, nespôsobuje bez ďalšieho nezákonnosť rozhodnutia, keďže sa nejednalo o úmyselné protiprávne konanie žalovaného s cieľom ukrátiť účastníka konania.

Žalovaný považuje rozsudok krajského súdu za nesprávny, keďže žalovaný neporušil žiaden zákonom stanovený postup, neukrátil účastníka konania na jeho právach, náležite zistil skutkový stav veci. Znášanie trov konania ako i zvyšovanie nákladov spojených s novým prejednávaním by neúmerne zaťažovali okrem účastníka konania aj iné osoby, v rozpore so zásadou účelnosti, ako aj vzhľadom na dlhé obdobie od spáchania skutku a vek svedkov.

Podľa jeho názoru, súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu, nedostatočne zistil skutkový stav a je preto daný dôvod na vyslovenie právneho názoru o nedôvodnosti žaloby a jej zamietnutie.

III.

Právnomu zástupcovi žalobcu bolo odvolanie doručené dňa 29.05.2015. Vyjadrenie k odvolaniu nepodal.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 01.07.2016, podľa ktorého sa odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 212 a nasl.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a § 211 ods. 2), a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkoch zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 2 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov

orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Súd v správnom súdnictve podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmava zákonnosť právoplatných správnych rozhodnutí a o to išlo aj v predmetnej veci, tzn. že súdne konanie nepredstavuje „predĺženie“ resp. „pokračovanie“ správneho konania. Aj podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky je v správnom súdnictve nevyhnutné prihliadať na špecifiká vyplývajúce z postavenia právomoci všeobecných súdov, ktoré nie sú pri preskúvaní zákonnosti postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy súdmi skutkovými, ale súdmi, do právomoci ktorých patrí predovšetkým preskúmania právnych otázok týkajúcich sa postupu a rozhodnutia tohto orgánu (I. ÚS 217/2015).

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a konanie im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Najvyšší súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov § 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.). Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1).

Predmetom odvolacieho konania v preskúvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie žalovaného č. OU-TT-OOP1-2014/00073 zo dňa 18.02.2014 podľa § 250j ods. 2 písm. d) a e) O.s.p., ktorým žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutie Obvodného úradu Senica č. ObU-SE-OVVS-A-2/2013/03165/P-452/13-T zo dňa 16.09.2013.

Z obsahu administratívneho spisu predloženého žalovaným vyplýva, že podaním zo dňa 13.08.2013 boli účastníci konania oboznámení so začatím priestupkového konania a súčasne boli predvolaní na prejednanie priestupku. Z výpovedí svedkov, T. Q. a J. Q. vyplýva, že zo strany žalobcu došlo voči ich osobám dňa 05.06.2013 k slovnému a fyzickému útoku, používaniu vulgarizmov a vyhrážok.

Z výpovede žalobcu vyplýva, že sa svedkom nevyhrážal, vulgárne im nenadával, popieral fyzické napadnutie T. Q.. Uviedol, že svedkovia nevypovedali pravdivo, pani Q., ktorá je družkou T. Q. len

dosvedčuje výpoveď svojho druhu. Ich oznámenie vníma ako reakciu na jeho podanie polícii voči T. Q., ktoré sa malo týkať jeho maloletej dcéry.

Z obsahu prvostupňového správneho rozhodnutia je zrejmé, že správny orgán prisvedčil tvrdeniam T. Q. a J. Q., nezohľadnil ich blízky osobný vzťah a uviedol, že nemá dôvod pochybovať o pravdivosti ich výpovedí, pretože boli poučení o povinnosti vypovedať pravdivo a nič nezamlčovať. Rozhodnutím zo dňa 16.09.2013 uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. b) zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustil tým, že dňa 05.06.2013 v obci L., pred rodinným domom č. XXX, vulgárne nadával a vyhrážal sa T. Q. slovami "ty hajzel zabijem ťa", vulgárne nadával J. Q. slovami "ty si kurva a ešte ti pridám ty stará rapavá kurva". Následne, dňa 05.06.2013 v obci L., na dvore rodinného domu č. XX fyzicky napadol T. Q. tak, že ho jednou rukou chytil za tričko pod krkom a kmásal ním, pričom mu vulgárne nadával a po skončení incidentu jemu aj J. Y. ukázal hanlivé gesto pričom sa pravou rukou chytil za prirodzenie. Za uvedený priestupok mu bola uložená pokuta vo výške 40 €.

Tvrdeniam žalobcu o tom, že svedkovia nevypovedali pravdu a jednalo sa z ich strany o odvetu za ním podané trestné oznámenie na polícii, neprikladal žalovaný váhu. V jeho prípade nevzal do úvahy okolnosť, že aj on bol pri podaní vysvetlenia pred Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Senici, Obvodné oddelenie PZ Šaštín Stráže poučený, že je povinný podať pravdivé a úplné vysvetlenie, v opačnom prípade sa dopustí priestupku podľa § 21 ods. 1 písm. f) zákona o priestupkoch. Žalobca pred policajným orgánom vypovedal, že sa T. Q. ani J. Q. nevyhrážal, dôrazne len T. Q. upozornil, aby sa nevyhrážal jeho dcére.

V napadnutom rozhodnutí žalovaný uviedol, že T. Q. (svokra žalobcu bývajúca s T. Q.), o vypočutie ktorej žalobca žiadal v podanom odvolaní, nevypočul, pretože táto sa pred policajným orgánom odmietla vyjadriť k veci. Presnú špecifikáciu adresy a mien manželov Q. (susedia T. Q.), ktorých žalobca žiadal taktiež v správnom konaní vypočuť, žalobca správnomu orgánu na doručenú výzvu neoznámil a preto nemohli byť vypočutí.

Podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch, priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Podľa § 49 ods. 2 zákona o priestupkoch, za priestupok podľa odseku 1 písm. a/ možno uložiť pokutu do 33 €, za priestupok podľa odseku 1 písm. b/ až d/ a písm. f/ pokutu do 99 € a za priestupok podľa odseku 1 písm. e/ pokutu do 331 €.

Podľa § 51 zákona o priestupkoch, ak nie je v tomto alebo inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní - správny poriadok).

Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa ust. § 33 ods. 1 a 2 správneho poriadku,

(1) Účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhnúť dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázky pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke.

(2) Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Podľa § 34 správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka. Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to

každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti.

Protiprávne konanie žalobcu, ktorým došlo k spáchaniu priestupku vymedzil správny orgán vo výroku prvostupňového rozhodnutia, ako aj v rozhodnutí o odvolaní. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, v oboch rozhodnutiach nebolo náležite vyhodnotené hodnotenie dôkazov z hľadiska rozpornosti výpovedí p. Q. a p. Q. pred orgánmi polície a pred správnym orgánom, nebola vyhodnotená objektivita a hodnovernosť výpovedí T. Q. a J. Q. z hľadiska ich blízkeho osobného vzťahu a subjektívneho záujmu.

Z obsahu spisu vyplýva, že pred policajnými orgánmi p. Q. netvrdil, že by žalobca použil vulgárne - hanlivé gestá, ktoré mal použiť už v čase prítomnosti policajtov, ktorí k tejto časti skutku neboli vypočutí. Správne orgány riadne nevyhodnotili, z akého dôvodu odmietli ako nepravdivé tvrdenie žalobcu o priebehu incidentu. Nepreverili si ani tvrdenie žalobcu, že zo strany poškodených sa mohlo jednať o odvetu za trestné oznámenie žalobcu na p. Q.. V konaní pred správnym orgánom nebol vykonaný jediný pokus o vykonanie dôkazov navrhnutých žalobcom. Žalovaný sa uspokojil s konštatovaním, že žalobcom navrhnutá svedkyňa, T. Q. odmietla vypovedať na OO PZ Šaštín Stráže, sám sa nepokúsil žiadnym spôsobom o doplnenie dokazovania jej vypočutím v správnom konaní, takýto dôkaz v spise založený nie je. Nevykonanie dôkazov výsluchom svedkov Q., zdôvodnil žalovaný tým, že žalobca neoznámil ich konkrétne údaje, neuviedol však, či tieto osoby nebolo možné identifikovať iným spôsobom. Takisto získanie informácií o osobnostných charakteristikách aktérov (doterajšie správanie sa na verejnosti, voči okoliu), by mohlo napomôcť k usmerneniu myšlienkových procesov pri vyhodnocovaní získaných dôkazných prostriedkov z hľadiska ich dôveryhodnosti. Pre vyvedenie zodpovednosti za priestupok je nevyhnutné, aby bolo dostatočne preukázané, že priestupca svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty priestupku. V každej priestupkovej veci treba preukázať zavinenie priestupku, a za tým účelom je nevyhnutné vykonať všetky dostupné dôkazy.

Odvolací súd považuje za dôvodnú námietku žalobcu, týkajúcu sa porušenia jeho procesných práv spočívajúcich v tom, že pred vydaním prvostupňového rozhodnutia vo veci nebol oboznámený s podkladmi pre rozhodnutie. Z obsahu zápisníc je zrejmé, že T. Q. a J. Q., ktorých tvrdenia boli jedinými dôkaznými prostriedkami, z ktorých správny orgán vychádzal pri rozhodovaní vo veci, boli vypočutí až po žalobcovi, bez jeho prítomnosti, pričom zo spisu nevyplýva, že by bol s predmetnými výpoveďami pred vydaním rozhodnutia oboznámený, príp. mu bolo umožnené sa s nimi oboznámiť. Zásada aktívnej účasti účastníkov konania predstavuje vo svojej podstate formu obojstrannej spolupráce medzi správnym orgánom a účastníkmi konania. V ustanovení § 33 správneho poriadku dochádza k formulovaniu dôležitých procesných práv účastníkov správneho konania. Ide o právo navrhnúť dôkazy, prípadne ich doplnenie, byť prítomný pri vykonávaní dôležitých dôkazov, klásť otázky svedkom a znalcom pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke, vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia a k spôsobu ich zistenia. Tieto oprávnenia má účastník správneho konania vo všetkých fázach konania. Žalobca sa mal možnosť oboznámiť s podkladmi pre rozhodnutie až pred vydaním druhostupňového rozhodnutia, dňa 19.02.2014.

Uvedené porušenie procesných práv žalobcu považuje odvolací súd za takú vadu postupu správneho orgánu, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia.

Správne orgány v konaní zistili skutkový stav len na základe verbálnych tvrdení osôb s protichodným záujmom (tvrdenie proti tvrdeniu), opierajúc sa len o výroky jednej zo strán incidentu, bez náležitého logického zdôvodnenia odmietnutia druhej verzie, čo podľa názoru odvolacieho súdu nezodpovedá požiadavke spoľahlivo zisteného stavu veci. Pri hodnotení dôkazov ide o myšlienkovú činnosť správneho orgánu, v rámci ktorej je vykonaným dôkazom prisudzovaná hodnota závažnosti (dôležitosti) pre rozhodnutie, hodnota zákonnosti a napokon hodnota ich pravdivosti. Hodnotenie dôkazov v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov nemôže byť ľubovoľné. Podľa názoru odvolacieho súdu, môže správny orgán pristúpiť k hodnoteniu dôkazov v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov len po tom, ako vykonal všetky úkony s cieľom odstrániť existujúce rozpory v dôkazoch. To platí aj pre odvolací správny orgán, keďže v zmysle ustálenej judikatúry správneho súdnictva sa jednoznačne zastáva právny názor, že prvostupňové aj druhostupňové správne konanie tvorí jeden celok. Ak správny

orgán na preukázanie naplnenia skutkovej podstaty prejednávaneho priestupku neodstránil rozpory medzi výpoveďami obvineného z priestupku a jednotlivých svedkov a nevykonával dôkazy na preukázanie ich hodnovernosti, je to dôvod, aby súd rozhodnutie pre nedostatočne zistený skutkový stav zrušil.

Čo sa týka existencie vady napadnutého rozhodnutia spočívajúcej v antidatovaní napadnutého rozhodnutia žalovaného, najvyšší súd nesúhlasí s právnym názorom súdu prvého stupňa, že uvedenie nesprávneho dátumu na jeho vyhotovení spôsobuje jeho nezákonnosť. Obsahovými náležitosťami správneho rozhodnutia v zmysle § 47 ods. 1 správneho poriadku sú: výrok, odôvodnenie, poučenie. Popri obsahových náležitostiach, písomné vyhotovenie rozhodnutia musí obsahovať aj predpísané formálne náležitosti. K formálnym náležitostiam rozhodnutia, podľa zákona, patrí aj dátum vydania rozhodnutia. Prípadné nedostatky formálnych náležitostí rozhodnutia nespôsobujú jeho nezákonnosť. Svojou povahou sa jedná o technické chyby formálneho charakteru, ktoré nemenia zmysel a obsah rozhodnutia a je možné ich následne odstrániť.

Na základe uvedených dôvodov, Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14 S/77/2014-31 zo dňa 26. marca 2015 je vo výroku vecne správny, a preto ho podľa § 219 ods. 1 v spojení s ust. § 246c ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 O.s.p. s prihliadnutím na ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.